

Преюдициален въпрос

Трябва ли изразът „означения, които могат да послужат в търговската дейност за указване на други характеристики на стоките или на предоставяне на услугите“ съгласно разпоредбата на член 4, параграф 1, буква в) от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾, когато се използва в контекста на разглеждането на допустимостта на регистрацията на знаците или означенията, които ще се използват за указване на лозаро-винарски продукти, да се тълкува в смисъл, че обхваща всяко позоваване в словните изрази, приети като марка, на термина adega, в качеството му на често използван израз за указване на съоръженията и помещението, в които се осъществява процесът на обработка на този вид стоки, в случай че този израз (Adega) вече се съдържа в наименованието на юридическото лице, поискало регистрацията на марката?

⁽¹⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (кодифицирана версия) ОВ 2008, L 299, стр. 25.

Преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Португалия), постъпило на 15 ноември 2017 г. — Cogeco Communications Inc/Sport TV Portugal и др.

(Дело С-637/17)

(2018/С 032/21)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Страни в главното производство

Ищец: Cogeco Communications Inc

Ответници: Sport TV Portugal, SA, Controlinvest-SGPS SA, Nos-SGPS SA

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли член 9, параграф 1 и член 10, параграфи 2, 3 и 4 от Директива 2014/104/ЕС ⁽¹⁾ от 26 декември 2014 г., както и останалите ѝ разпоредби или приложимите общи принципи от правото на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че поражда права за частноправен субект (в случая търговско акционерно дружество по канадското право), на които последният може да се позове в съдебно производство срещу друг частноправен субект (в случая търговско акционерно дружество по португалското право) във връзка с иск за изплащане на обезщетение за вреди, за които се твърди, че са настъпили в резултат на извършено нарушение на правото в областта на конкуренцията, по-специално ако към датата на предявяване на този иск по съдебен ред (27 февруари 2015 г.) все още не е бил изтекъл срокът, предоставен на държавите членки за транспонирането в националното право на тази директива, по член 21, параграф 1 от нея?
- 2) Може ли член 10, параграфи 2, 3 и 4 от Директивата, както и останалите ѝ разпоредби или приложимите общи принципи от правото на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба от националното право като член 498, параграф 1 от португалския граждански кодекс — приложима към факти, настъпили преди публикуването на Директивата, преди влизането ѝ в сила и преди определената дата за транспонирането ѝ, в рамките на иск, предявен по съдебен ред също преди последната дата — в която:
 - а) се определя тригодишен давностен срок за право на обезщетение въз основа на извъндоговорна гражданска отговорност;
 - б) се предвижда, че тригодишният срок тече от момента, в който увреденото лице е научило за правото, с което разполага, макар отговорното лице и точният размер на вредите да са неизвестни, и

- в) няма норма, която да налага или допуска спиране или прекъсване на този срок само поради вземането на мерки от орган за защита на конкуренцията в рамките на разследване или на производство по нарушение на правото в областта на конкуренцията, с което нарушение е свързан искът за обезщетение?
- 3) Може ли член 9, параграф 1 от Директивата, както и останалите ѝ разпоредби или приложимите общи принципи от правото на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба от националното право като член 623 от португалския граждански процесуален кодекс — приложима към факти, настъпили преди публикуването на Директивата, преди влизането ѝ в сила и преди определената дата за транспонирането ѝ, в рамките на иск, предявен по съдебен ред също преди последната дата — в която:
- а) се предвижда, че окончателно решение за налагане на наказание, постановено в административнонаказателно производство, не поражда последици в гражданските производства, предмет на които са правоотношения, зависещи от извършването на нарушението? Или (според тълкуването)
- б) се предвижда, че за третите лица такова окончателно решение за налагане на наказание, постановено в административнонаказателно производство, представлява само оборима презумпция за наличието на съставомерните за санкционираното нарушение факти и на елементите от правната квалификация в гражданските производства, предмет на които са правоотношения, зависещи от извършването на нарушението?
- 4) Може ли член 9, параграф 1, член 10, параграфи 2, 3 и 4 от Директивата, член 288, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз или някоя друга норма от първичното или вторичното право, съдебна практика или приложими общи принципи от правото на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на норми от националното право като член 498, параграф 1 от португалския граждански кодекс и член 623 от португалския граждански процесуален кодекс — приложими към факти, настъпили преди публикуването, влизането в сила и определената дата за транспониране на Директивата, в рамките на иск, предявен по съдебен ред също преди последната дата — които не отразяват съдържанието и целта на Директивата и съответно не са насочени към постигане на целения с нея резултат?
- 5) При условията на евентуалност — само ако Съдът на Европейския съюз отговори положително на някой от предходните въпроси — може ли член 22 от Директивата, както и останалите ѝ разпоредби или приложимите общи принципи от правото на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането в настоящия случай от националния съд на член 498, параграф 1 от португалския граждански кодекс и член 623 от португалския граждански процесуален кодекс в настоящата им редакция, но тълкувани и прилагани така, че да бъдат съвместими с разпоредбите на член 10 от Директивата?
- 6) При положителен отговор на петия въпрос, може ли частноправен субект да се позове на член 22 от Директивата срещу друг частноправен субект пред национален съд в производство по иск за обезщетение за вредите, настъпили в резултат на извършено нарушение на правото в областта на конкуренцията?

⁽¹⁾ Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на иски за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията (ОВ L 349, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije, постъпило на 27 ноември 2017 г. — E.G./Република Словения

(Дело C-662/17)

(2018/C 032/22)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: E.G.

Ответник: Република Словения